

categorie și la un nivel de retribuire corespunzătoare acestui titlu, numai pentru motivul că acest titlu a fost eliberat de o autoritate a statului membru de proveniență, dar la încheierea studiilor, din care o parte a fost efectuată, conform unui acord de franciză, în statul membru gazdă și în cadrul unui organism care, deși funcționează liber în statul membru gazdă, totuși nu este recunoscut în acest stat ca instituție de învățământ, în temeiul unei prevederi generale a legislației naționale?

- 2) Autoritățile competente au posibilitatea, în sensul prevederilor Directivei 89/48/CEE, astfel cum au fost transpuse în ordinea juridică elenă prin Decretul interministerial nr. A4/4112/247/1992, interpretate în lumina articolului 39 alineatul (1), a articolului 40 alineatul (1), a articolului 43, a articolului 47 alineatul (1) și a articolelor 49 și 55 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, de a exclude un resortisant al unui stat membru, angajat de o persoană juridică de drept public în cadrul unui contract de muncă de drept privat pe durată nedeterminată și căruia i-a fost eliberată o autorizație de exercitare a profesiei în conformitate cu prevederile Directivei 89/48/CEE, astfel cum a fost transpusă în ordinea juridică elenă prin Decretul interministerial nr. A4/4112/247/1992, de la exercitarea drepturilor profesionale care decurg din autorizația de exercitare a profesiei care i-a fost eliberată, pentru motivul că nu a fost recunoscută echivalența academică a titlului său de studii?

alineatul (1) și a articolelor 49 și 55 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, de a refuza unui resortisant al unui stat membru, titular al unei diplome care intră în domeniul de aplicare al directivei citate anterior, angajat de o persoană juridică de drept public în cadrul unui contract de muncă de drept privat pe durată nedeterminată, care, pe de o parte, a obținut de la autoritățile competente ale statului membru de proveniență autorizația de utilizare a unui titlu oficial de calificare profesională și care, pe de altă parte, a obținut de la autoritățile competente ale statului membru gazdă autorizația de exercitare a profesiei, în sensul directivei citate anterior, astfel cum a fost transpusă în ordinea juridică elenă prin decretul interministerial nr. A4/4112/247/1992, dreptul de a avansa în carieră, din punctul de vedere al gradului și al retribuției, ca urmare a titularizării ca funcționar public într-un post statutar pentru care sunt necesare studii universitare și având o încadrare salarială corespunzătoare acestei categorii, pentru motivul că echivalența academică a titlului său de studii universitare, eliberat în statul membru de proveniență, nu poate fi recunoscută, deoarece a efectuat o parte a studiilor în statul membru gazdă, conform unui acord de franciză cu un organism de învățământ privat care nu este recunoscut în acest stat membru ca instituție de învățământ?”

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grecia) la 28 aprilie 2008 — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Cauza C-186/08)

(2008/C 171/39)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria Kastrinaki

Pârât: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Întrebarea preliminară

„Autoritățile competente au posibilitatea, în sensul prevederilor Directivei 89/48/CEE, astfel cum au fost transpuse în ordinea juridică elenă prin Decretul interministerial nr. A4/4112/247/1992, interpretate în lumina articolului 39 alineatul (1), a articolului 40 alineatul (1), a articolului 43, a articolului 47

Acțiune introdusă la 7 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-190/08)

(2008/C 171/40)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: R. Troosters și M. Condou-Durande, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

— Constatarea că, prin neadoptarea, sau în orice caz, prin necomunicarea către Comisie, a actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei a expirat la 10 octombrie 2006.

(¹) JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52.

Ațiune introdusă la 7 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-191/08)

(2008/C 171/41)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și A. Caeiros, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- În principal, constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (¹), Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 38 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE, menționată mai sus;
- în subsidiar, constatarea faptului că în orice caz, prin comunicarea către Comisie a dispozițiilor menționate, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 38 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE, menționată mai sus;
- obligarea Republicii Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 10 octombrie 2006.

(¹) JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Republica Lituania) la 14 mai 2008 — Inga Rinau/Michael Rinau

(Cauza C-195/08)

(2008/C 171/42)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Curtea supremă a Lituaniei)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Inga Rinau

Pârât: Michael Rinau

Întrebările preliminare

- 1) O parte interesată în sensul articolului 21 din Regulamentul nr. 2201/2003 (¹) poate să solicite unei hotărâri judecătorești fără să fi fost formulată o cerere de recunoaștere a hotărârii?
- 2) Dacă se răspunde afirmativ la prima întrebare, cum trebuie să aplice instanța națională, atunci când examinează cererea prin care se solicită refuzul recunoașterii hotărârii judecătorești formulată de persoana față de care hotărârea este executorie, articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003 care prevede că „[...] persoana împotriva căreia se solicită executarea sau copilul [nu pot], în această fază a procedurii, să prezinte observații”?
- 3) Instanța națională la care titularul răspunderii părintești a formulat cererea prin care se solicită refuzul recunoașterii hotărârii judecătorești a instanței din statul membru de origine prin care se dispunea înapoierea copilului care era stabilit la acesta în statul de origine, pentru care s-a eliberat un certificat în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 2201/2003, trebuie să o examineze în temeiul dispozițiilor capitolului III, secțiunile 1 și 2 din Regulamentul nr. 2201/2003, astfel cum prevede articolul 40 alineatul (2) din regulamentul menționat?
- 4) Care este sensul condiției definite la articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2201/2003 „[f]ără a aduce atingere secțiunii 4”?
- 5) Adoptarea unei decizii privind înapoierea copilului și eliberarea unei certificat menționat la articolul 42 din Regulamentul nr. 2201/2003 de către instanța din statul membru de origine după ce instanța din statul membru în care este reținut în mod ilicit copilul a pronunțat o hotărâre prin care se dispune înapoierea copilului în statul de origine este conformă cu obiectivele și procedurile Regulamentului nr. 2201/2003?